

Popuštanje □ trenutku

To popuštanje trenutku nastaje kada se fotograf posluži blagodatima suvremene tehnologije koje banaliziraju i bagateliziraju njegov poziv. No, koliko god ovi kadrovi djelovali beznačajno, oni otkrivaju specifičan rukopis... Izložba traje od 11. svibnja do 2. lipnja; donosimo ulomak iz Predgovora Feđe Gavrilovića, povjesničara umjetnosti

Živimo u doba velikih zagađenja. Dok smog guta kineske gradove, površine smetlišta se šire, a depoi muzeja prihvaćaju sve više i više raznolikih umjetničkih djela, što je u ekološke probleme među prvima ubrojio multimedijalni umjetnik Ladislav Galeta. Dok šetamo gradom u oči nas bodu neonska svjetla, u medijima agresivne i iritantne reklame zauzima sve veći prostor, a sam sadržaj medija prilagođuje se njihovoj vrištećoj logici. Jedno od zagađenja naših umova jest i ono fotografsko. Otkad mobiteli omogućavaju snimanje visokorezolucijskih fotografija i pohranu njihove goleme količine u svoje memorije, korisnici takvih uređaja u svojim telefonima akumuliraju bezbrojne gigabajte beskorisnih kadrova.

Očekuje li se od profesionalnog fotografa da se ponaša profesionalnije, to jest prema svom zanatu odgovornije? Ivan Posavec, kao svaki fotograf koji drži do sebe, nikamo ne ide bez barem maloga fotoaparata. Također, kao svaki fotograf koji drži do sebe, nikad ne dopušta da mu koncentracija opadne i da prestane loviti zanimljive vizure koje bi mogao zadržati pomoću svjetla. Takve situacije Posavčevo izvježbano fotografsko oko vidi svaki dan. U nizu banalnosti koje nas okružuju, neka banalnost zazvuči nam posve intimno, k poetikom za koju nam se čini da ju samo mi razumijemo i da je samo mi možemo uzdići do razine umjetničkog djela koje će

našu fascinaciju prenijeti drugima. Posavec se ponekad nađe u takvoj situaciji: ugleda neki motiv, prima se svog alata, ali u zadnjem trenutku odluči da će ga, ipak,